

Hedelmätön viikunapuu

3. paastonajan sunnuntain
evankeliumin kommentaari
(Luuk. 13: 1–9)

¹Juuri siihen aikaan Jeesuksen luo tuli ihmisiä, jotka kertoivat Pilatuksen surmattaneen uhraamaan tulleita galilealaisia, niin että heidän verensä oli sekoittunut uhrieläinten vereen.

²Jeesus sanoi siihen: »Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? ³Eivät suinkaan – samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny. ⁴Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat

surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälle. Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemlaiset? ⁵Eivät suinkaan – yhtä lailla te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny.»

⁶Jeesus esitti vielä vertauksen:

»Eräällä miehellä oli viinitarhassaan kasvamassa viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä, mutta ei löytänyt.⁷ Silloin hän sanoi puutarhurille: 'Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Kaada se, sehän vain vie voiman maasta.'⁸ Mutta puutarhuri vastasi: 'Herra, anna sen olla vielä yksi vuosi. Minä muokkaan ja lannoitan maan sen ympäriltä.⁹ Jospa se ensi vuonna tekee hedelmää. Jollei niin käy, käske sitten kaataa se' [1].

Jeesus ja apostolinsa juttelivat ajankohtaisista uutisista niin kuin meilläkin on tapana. Tässä evankeliumin kohdassa mainitaan kaksi tapahtumaa, jotka vaikuttivat suuresti Jerusalemin asukkaiden mielialaan ja yhteiskunnalliseen keskusteluun. Toinen niistä oli galilealaisten surmaaminen Pilatuksen toimesta. Galilealaiset olivat juuri viemässä uhreja temppeliin, kun he saivat surmansa. Toinen oli Siloen tornin äkillinen ja odottamaton sortuminen. Sen seurauksena 18 henkilöä kuoli tornin raunioiden alle. (Luuk.13;1-5).

Kaupungilla varmasti esiteltiin tapahtuneesta kaikenlaisia selityksiä. Eräs vahvasti juurtunut mielipide juutalaisten keskuudessa oli, että jos joku kärsi vahingon, kärsimys johtui hänen tekemästään synnistä. Kärsimys oli siis Jumalan rangaistus.

Jeesus toteaa, että edellä mainittu tulkinta on väärin. Hänen mukaansa katastrofit eivät johdu niissä menehtyneiden synneistä.

Onnettomat tapahtumat antavat kuitenkin meille pohdinnan aiheita. Ihmiselämä on hauras, ja kuolema saattaa tulla minä hetkenä hyvänsä. Kuolema voi yllättää ne, jotka eivät tutkiskele omaa käytöstään eivätkä ajattele, ovatko heidän tekonsa Jumalalle mieluisia. Mahdolliset luonnonkatastrofit tai väkivaltarikokset voivat siis herättää todellisuuteen, kun eletään niin kuin Jumala ei olisi olemassa. Sellaiset onnettomuudet voivat johtaa kääntymykseen. Katumushengen omaavat ja elämässään kilvoittelevat säästyvät synnin pahimmalta seuraukselta, ikuiselta kuolemalta. Samalla he muuttavat maailmaa paremmaksi. Edellä mainittu tapa elää on viisas ja vastuullinen keino säästyä suurilta onnettomuuksilta.

Jotkut saattavat huokaista helpotuksesta ajatellen, että elämässään ei ole mitään korjattavaa. He luulevat itseään muita paremmaksi ihmiseksi. Tuo ajattelutapa on yleinen myös nykyään.

Jeesuksen sanat antavat miettimisen aiheita. Hän kutsuu meitä sydämen muutokseen ja seuraamaan päättäväisesti Evankeliumin tietä. Hänen opetuksensa ei koske pelkästään niitä, jotka ovat kaukana Jumalasta, vaan erityisesti niitä, jotka rauhallisin mielin ajattelevat ”Minä olen hyvä ihminen, uskovainen, jopa harjoittava sellainen”. Hedelmättömän viikunapuun vertaus on suunnattu kaikille niille, jotka ovat mukavasti Herran maatilassa, mutteivat tuota hedelmää (Luuk. 13,6-9).

Voimme kysyä itseltämme: Jos Jumala kutsuisi meidät nyt Hänen

luokseen, menisimmekö sinne iloisina, kädet täynnä hedelmää, jonka voimme Hänelle antaa? Teemmekö paljon lähimmäisen rakkauden tekoja, vai estääkö egoismi tai pikkusieluisuus meidät antamasta Jumalalle sitä, mitä Hän meiltä odottaa?

Vaikka meidän vastauksemme Jumalan kutsuun olisi vajavaista, Hän on kärsivällinen. Uutta kääntymystä ei kannata turhaan viivyttää. Vertauksen puutarhuri pyysi vuoden lykkäystä puun kaatamiselle. Viikunapuu sai uuden viimeisen mahdollisuuden. Tämä paastonaika voi olla meille armonaikaa, jonka saamme Herralta, jotta kääntyisimme Hänen puoleensa. Paavi Franciscuksen sanoin: ”Koskaan ei ole liian myöhäistä kääntyä, ei koskaan. Jumalan kärsivällisyys odottaa meitä viimeiseen hetkeen saakka (...) Koskaan ei ole liian myöhäistä, mutta

asialla on kiire. Nyt on oikea hetki.
Aloittakaamme siis jo tänään! [2]”

1. Luuk. 13: 1–9; Raamattu 1992 (KR92).
2. Paavi Franciscus, *Angelus-rukous*, 28.2.2016.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/hedelmaton-viikunapuu/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/hedelmaton-viikunapuu/)
(8.4.2025)